

1 APRIL 1923

No. 7

28e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Het hoogste doel des levens is niet om schatten en rijkdommen te bemachtigen, maar om tot onze grootste kracht te rijzen, om de verborgen schoonheden van onze natuur voort te brengen en onszelven innemend en behulpzaam te maken.

J. P. L.

AFSCHEIDSGROET.

Alle dingen die het leven van den sterfelijken mensch beïnvloeden eindigen ten slotte door het voorbijsnellen van den tijd.

In deze aflevering van „De Ster” moeten wij de ouderlingen, heiligen en vrienden, die wij onder de lezers van ons zendingstijdschrift hier in de Nederlanden en elders tellen, een vaarwel toeroepen.

Voor meer dan twee en een half jaar hebben wij het groote voorrecht gehad om met het goede volk, hetwelk hier in Holland en België woont en die leden waren of geworden zijn van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, te verkeerem en te arbeiden.

Wij begroeten het scheidensuur met gemengde gevoelens van vreugde en droefheid. Met blijde verwachtingen zien wij voortwaarts naar den tijd dat wij terug in ons tehuis in de bergen en vereenigd met onze vrienden en geliefden zullen zijn en onszelven wederom kunnen verheugen in de aangename en gelukkige herinneringen van vervlogen dagen.

Wij beminnen de bergen van Ephraïm met hun kloven, rotsen en kristal-heldere stroomen. Wij zijn geboren en onder hun schaduw opgegroeid en hebben den vrede en vrijheid genoten en ons behoed en veilig gevoeld temidden van hun vredevolle valleien. Onze waardeering van de waarde van deze eeuwigdurende heuvelen is toegenomen sinds wij geleerd hebben door de openbaringen van God, dat deze schoone bergen als het ware de „Rots van Toevlucht” en de eind-vergaderplaats voor de scharen van Israël zullen zijn. Eens zal het letterlijk wemelen van heiligen van God op en in deze heuvelen en valleien, welke heiligen in hun geboorte-

land het Évangélie-licht en een begeerte om naar Zion te vergaderen zullen ontvangen. Zooals de profeet Jesaja zeide:

„En het zal geschieden in het laatste der dagen dat de berg van het Huis des Heeren zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelfen zullen alle heidenen toevloeien.

En vele volken zullen henegaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des Heeren, tot het Huis van den God Jakobs, opdat Hij ons leere van zijne wegen en dat wij wandelen in zijne paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des Heeren woord uit Jeruzalem.” (Jesaja 2 : 2—3).

Omdat wij weten dat deze dingen waarachtig zijn, verheugen onze harten zich over de gedachte van terugkeer naar ons tehuis aan gene zijde van den oceaan.

Geliefd tehuis, waarheen 'k ook zwerve,
 In vreemde landen of ter zee,
 De tijd, voorbijgaand, doet mijn harte
 Wild kloppen van verlangenswee!
 'Schoon de natuur vol pracht rondom mij
 En vrienden wáár en vriendelijk zijn,
 Ofschoon m' omgeef gezang en vreugde,
 Mijn hart, mijn ziel blijft voor u schrei'n!

Al zijn de bloemen hier ook schooner
 Misschien, dan op de heuv'len daar!
 De stroomen — macht'ge schatten-dragers
 Bekend, méér dan die beekjes klaar,
 Al kan mijn need'rig dorp niet bogen
 Als de steden hier, op wereldfaam,
 Toch trilt mijn hart van liefde en blijdschap
 Wanneer ik hoor uw zoeten naam!

Valleien, sneeuw-bedekte bergen,
 Gij hutjes, tusschen 't groen, wat rust!
 Gij stroompjes en kristal-fonteinen
 Door de koele, zachte bries gekust.
 Geen woorden kunnen u verhalen
 't Verlangen; zwerf ik ver van huis,
 Mijn hart alleen, smeekt tot den hemel:
 „God zeeg'ne mijn geliefd tehuis!”

Maar we hebben ook veel in dit schoone, gastvrije, kleine Holland gevonden dat onze belangstelling trok en onzen lof afdwong en om daarvan te scheiden zal ons treurig stemmen. Wij beminnen het Hollandsche volk en in het bijzonder onze broeders en zusters. Gij hebt ons tevreden doen gevoelen door uw medegevoel en ondersteuning. Wij zullen uw blijden glimlach, uw woorden van moed

en vertrouwen en uw vriendelijken handdruk missen. Niet één van deze zullen wij vergeten. Wij hebben groot belang in uw geestelijk en maatschappelijk welvaren, en zullen immer God een zegen voor u afvragen en hem bidden uw getuigenissen van het Evangelie toe te laten nemen in kracht en sterkte en Hem smeeken u te zegenen met standvastigheid in het volgen en het naleven van de waarheid en in het onderdrukken van dwaling en zonde. Wij keeren huiswaarts met de groote verzekering dat gij ons uw liefde en hoogachting schenkt. Gij bezit de onze! De dag, waarin wij elkander wederom zullen ontmoeten, ligt onbepaald in de toekomst. Het moge zijn dat wij eenigen van u nimmer wederom zullen zien in dit leven. Maar wij bezitten de wetenschap dat allen ten laatste zullen aankomen in die groote, wonderbare vergaderplaats — „het hiernamaals”. Moge Gode geven dat wij allen, door volmaakt in het licht van het Evangelie te leven, bereid zullen zijn voor deze ontmoeting en dat onze omgang dan zelfs nog aangenamer moge zijn dan hij hier geweest is.

Het bedroeft ons om onszelfen van uw omgang te onttrekken, omreden dat gij alleenlijk goed en vriendelijk voor ons geweest zijt. Gij hebt medegewerkt om ons verblijf in dit land beide gelukkig en aangenaam en ons bestuur van deze zending een schoon succes te maken. Wij zijn door uw geloof, gebed en goede werken opgehouden en ondersteund en wij hebben van onze zijde geprobeerd om deze bewezen gunsten te beantwoorden en hebben alleenlijk begeerd een hulp en zegen voor u te zijn.

Wij weten dat het Evangelie, hetwelk wij aan u gepredikt hebben, zoo waarlijk als God leeft de waarheid is en dat het een iegelijk man, vrouw of kind zal behouden en verhoogen als hij of zij het aan wil nemen en zijn beginselen na wil leven. Daarom als een afscheidswoord vermanen wij u om getrouw en ijverig te zijn en de verbonden, die gij aan het watergraf gemaakt hebt, ongeschonden te houden. Streeft om de geboden van God te bewaren en tracht de zwakheden van de menschelijke natuur door voortdurend gebed en eerlijke begeerten te overkomen en uw leven in overeenstemming te brengen met de beginselen van de leeringen van Christus, waarvan het eeuwige leven afhangt. Leeft tezamen in liefde en toegenegen broederschap, zooals het discipelen van den Heere betaamt, ondersteunende en verdedigende elkander in rechtvaardigheid, leerende om met geduld en met den geest van vergeving elkanders fouten en tekortkomingen te dragen. Leeft rein in woord en in daad, zoodat uw voorbeeld welsprekend getuigt van het wonderbare Evangelie, hetwelk gij hebt aangenomen, en anderen ziende de deugd en oprechtheid van uw leven, overreed mogen worden om getrouwe volgelingen van den Heere Jezus Christus te worden gelijk gij. Streeft onophoudelijk om dat geloof en die wetenschap te verkrijgen, die u in staat stellen onder alle omstandigheden alléén te staan in de getuigenis van Jezus den Hei-

land, en met een zekere wetenschap van de herstelling van het Ævangelie door den profeet Joseph Smith.

Herinnert te allen tijde dat een godsdienst die waard is om te bezitten, het leven van den mensch moet verbeteren, anders is het een misleidende formule, bestemd om den mensch te verleiden. Ware godsdienst zal 's menschen hart met liefde, waarheid, gerechtigheid, eerlijkheid, moed, edelmoedigheid, geloof, liefdadigheid en hoop vervullen. In het bezit van deze deugden zal onverdeelde dienstbaarheid haar grootste vrijheid vinden. Het was deze godsdienst van dienstbaarheid, welke de oorzaak was dat Christus de hoogten van Golgotha beklom en aan het kruishout hing als een losprijs voor de gansche wereld. En als wij den weg door Hem aangegeven, volgen, zullen wij ook onze Gethsemané's en onze Calvariebergen hebben om te beklimmen, maar de vreugde van de beklimming en de kroon, die wij ten laatste zullen ontvangen, zullen de pogingen waard zijn.

Het is onze oprechte wensch, broeders en zusters, dat niemand van u voor een oogenblik de groote verantwoordelijkheid zal vergeten die op u rust. Gaat voort, elkander in den geest van broederschap te ondersteunen. Ondersteunt vereenigd de mannen, welke over u geplaatst zijn om u te dienen. Overweegt te allen tijde de dingen, die gij voor de Kerk gedaan hebt en die u vreugde en vrede gaven en verstaat dan dat ge deze dingen voor uw naasten gedaan hebt. Wie kan een grooter daad volbrengen dan hij die zijn medemensch dient? Dit was het doel van Christus' offerande. Als gij het gelukkigste volk op de aarde of in den hemel wilt zijn, bewaart dan de geboden van God. Betaalt uw tienden en vastengaven en onthoudt uzelve te allen tijde van laster en achterklap. De fout van kwaadspreken is inderdaad het vergif, hetwelk de liefde vergiftigt, den vrede verbittert en goddelijkheid vervalscht. Verwijdert voor immer de ziel-vernietigende zelfzucht uit uw leven en doet goed aan alle menschen en de Heer der heirscharen zal u zegenen en ondersteunen in al uw benooidigheden.

Wij wenschen u allen te danken voor de vele beleefdheden en vriendelikheden, die gij ons getoond hebt, alsmede voor de edele wijze, waarop gij uw huizen opengesteld hebt voor de dienstknechten des Heeren en hen op onbekrompen wijze gesteund hebt in het bevorderen van de groote zaak van den Meester. Zeer zeker hebben deze jonge mannen, in uw midden gezonden ver van ouders en vrienden, in u gevonden moeders en vaders, zusters en broeders, die hen opgebeurd en vertroost hebben in hun uren van eenzaamheid en tijden van moeilijkheden. Hun moeders en vaders te huis bidden voor hen en bepleiten hun zaak, den Heere smeevende diegenen te zegenen en voorspoed te schenken, die hen schenken al wat zij van noode hebben en hen vertroosten en opbeuren wanneer zij terneergeslagen zijn. O, indien gij wist de pijnen van dat moederhart en zoudt kunnen zien den glinsterenden traan op haar

wang, wanneer zij denkt aan den knaap dien zij liefheeft en zich afvraagt onder welk dak hij zich dien avond zal bevinden. Dan te denken dat gij tijdelijk in haar plaats staat om voor haar zoon te zorgen en hem die blijmoedigheid te schenken die zij hem nu niet geven kan. Zeer zeker zullen door haar gebeden en smeekingen zegeningen op uw hoofd nederdalen. En de koning der koningen, in wiens dienst deze jonge mannen in zee gegaan zijn, zegt tot u: „Komt gij gezegenden Mijns Vaders, beërft het koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld; want Ik ben hongereg geweest en Gij hebt Mij te eten gegeven, Ik ben dorstig geweest en Gij hebt mij te drinken gegeven, Ik was een vreemdeling en Gij hebt Mij gcherbergd. Ik was naakt en Gij hebt Mij gekleed, Ik ben krank geweest en Gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis en Gij zijt tot Mij gekomen.” Dan zullen de rechtvaardigen hem antwoorden, zeggende: „Heere, wanneer hebben wij u hongereg gezien en gespijzigd? of dorstig, en te drinken gegeven? En wanneer hebben wij u een vreemdeling gezien en gcherbergd? of naakt, en gekleed? En wanneer hebben wij u krank gezien of in de gevangenis, en zijn tot u gekomen?” En de koning zal antwoorden en tot hen zeggen: „Voorwaar zeg ik u, voor zoo veel gij dit één van mijn minste broeders gedaan hebt, zoo hebt ge dat mij gedaan.”

Aan alle ouderlingen met wie wij hier in dit zendingsveld gewerkt hebben, betuigen wij onzen dank en waardeering voor uw schitterende ondersteuning en onvermoeide pogingen om de verantwoordelijkheden van deze zending te helpen dragen en onze werken met de uwe voor ons een vreugde en zegen te maken. Wij danken u voor uw gewilligheid om te werken, en den sympathieken geest, die gij allen aan den dag legdet; voor den geest waarmede gij in uw arbeid werkzaam waart en voor de wijze waarop gij uzelve hebt gedragen. Onze aangename samenwerking zal door ons nooit worden vergeten. Gij hebt ons opgewekt en gezegend met uw vriendelijken glimlach en hartelijken handdruk en op iedere andere wijze. Gij hebt ons bijgestaan met uw geloof en gebeden en wij hebben het altijd op dezelfde wijze beantwoord. Wij hebben getracht het u in het tehuis-der-zending zoo aangenaam mogelijk te maken, en hebben ons altijd verheugd wanneer wij het voorrecht hadden met elkaar te zijn en het afscheid van u zal ons inderdaad bedroeven.

Wij beseffen ten volle, dat het misschien nooit meer ons voorrecht zal zijn, tenminste voor een langen tijd, om samen te werken met zulk een schitterende groep jonge en oudere mannen, zooals er gewerkt hebben en nog werken in dit zendingsveld. Wij hebben u allen lief en bidden God u allen te zamen en ieder persoonlijk te zegenen, dat Hij u immer moge leiden en beschermen en dat gij u te allen tijde gelukkig zult gevoelen in Zijn dienst. Gij zijt opgenomen in het grootste werk in de geheele wereld, het werk voor de redding der zielen van de kinderen der menschen.

Arbeidt zonder ophouden en met al uw macht en uw pogingen zullen rijkelijk beloond worden met succes en uw zielen zullen vervuld zijn van vreugde en blijdschap en zoeten vrede. Houdt uzelf rein en onbevlekt van de zonden der wereld. Herinnert u te allen tijde dat er op uw invloed en handelwijze, uw zelfopoffering, volharding, geduld, matigheid en weldadigheid, staat gemaakt wordt om den standaard hoog te houden van de kerk, wier naam gij draagt en die gij vertegenwoordigt.

Laat nooit een kleine, onvoorzichtige handeling insluipen, die in strijd zoude zijn met het hooge doel van uw roeping. Wij zijn getuigen van uw getrouwheid, toewijding en gehoorzaamheid, en onze harten gaan naar u uit in uw werken van liefde. Weest immer ernstig, meen alles wat gij zegt, weest moedig in getuigenis, streef naar wijsheid, intelligentie en geduld. Vermijdt het, een machine te zijn, immer al uw talenten aanwendend voor de redding van de menschheid, zoo zult ge noch dor, noch onvruchtbaar zijn in de wetenschap de dingen van God bekend te maken. Wat uw hand vinde om te doen, doet het met al uw macht, en indien alle talenten daarvoor u vandaag niet gegeven zijn, zal er hierna gezegd worden, neem van hem die zijn talent niet gebruikte en geef hem die gedaan heeft wat hij kon, want er is bekend gemaakt dat „Hij die getrouw is over weinig, zal over velen gezet worden”. In deze gelijkenis is, geloof ik, de gansche plicht van het leven neergelegd, n.l. uw talenten te vinden en ze te gebruiken, of in andere woorden, uw leven te vinden en het weg te geven.

Uw leven vinden, beteekent het beste en hoogste in uzelf te ontdekken en er naar te leven. Herinnert u dat het grootste leven, dat geleefd is, een gift was en werd besteed door te geven. De man van smarten had geen plaats om Zijn hoofd neder te leggen; toch trachtte hij door bloed en tranen, biddend en zich opofferend, een plaats van eeuwige heerlijkheid te bereiden voor u, voor mij en voor allen die geleefd hebben, en allen die zullen leven. Hetzij aan het altaar, in het spreekgestoelte of in de tegenwoordigheid van tranen die getuigden van een gebroken hart, Zijn eenig geloof was liefde en dienst, opoffering zijn enige vereering. Hij dacht nimmer aan zichzelf. Voor anderen leefde Hij, voor anderen stierf Hij. Dit was het volmaakte leven. Want Hij vond Zijn leven en gaf het in den dienst van God en Zijn medemenschen.

Laat Zijn voorbeeld uw gids zijn door het leven, broederen!

Vaarwel, dierbaar, klein Holland, met uw eigenaardige oude stadjes, uw schoone parken en bloementuinen en wondervolle dijken, kanalen en ouderwetsche windmolens, welke allen getuigen van de kunst, spaarzaamheid, industrie en grootheid van uw volk. Vaartwel mijn geliefde Hollandsche vrienden en bekenden. Ik heb mij rijkelijk verheugd in uw kennismaking en gastvrijheid. Ik heb altijd gezegd dat er geen beter volk in de wereld gevonden wordt dan de inwoners van Holland. Ik heb uw land in

alle richtingen doorkruist, heb al uw steden en de meeste van uw dorpen vele malen bezocht. Ik heb gewandeld door uw schoone parken en heb mijn oogen vele malen vergast aan de volmaakte schoonheid van uw hyacinten- en tulpenvelden. Ik heb gewandeld langs uw dijken en door uw kanalen gevaren, en overal ontmoette ik de onomstootelijke bewijzen van de arbeidzaamheid en spaarzaamheid van het Hollandsche volk. Wanneer ik bedenk hoe uw voorvaderen gearbeid, gebeden en geploeterd hebben om de wateren van den machtigen oceaen tegen te houden door een bolwerk te maken van aarde en steen, buig ik mijn hoofd in nederig ontzag voor hun geloof en oprechte grootheid.

Er zijn honderden eeuwen van moeite en arbeid en billioenen schatten noodig geweest om dezen oceaanbodem te veranderen in een vruchtbaren tuin en een tehuis te vormen voor bijna 7.000.000 menschen, nu wonende in dit kleine land. Deze zijn wondervolle monumenten voor de industrie en het geloof van uw voorvaders; dat gij altijd deze herinneringen frisch en groen zult houden door het werk, hetwelk zij op zulk een edele wijze voltooiden, hoog te houden en te steunen. Uw voorvaderen waren waardige voorbeelden en gij, jonge generatie, hebt alle reden trotsch te zijn op uw klein land en de benijdenswaardige vermaardheid, die het in de wereld der volkeren bezit.

Vaarwel aan allen; God zij met u; tot wederziens!

Het Statistiek Verslag.

Hierbij hebben wij het genoegen het statistieke verslag van de werkzaamheden, die verricht zijn in de Nederlandsch-Belgische Zending in het jaar 1922, te publiceeren.

De Heere heeft den arbeid, evenals het vorige jaar, wederom rijkelijk gezegend en de zendelingen en de lokale priesterschap kunnen met dankbaarheid tot God en met vreugde in hun harten, terugzien op het werk en de resultaten die het verslag aantoonen. Wonderbaar succes heeft de pogingen van de zendelingen en heiligen bekroond.

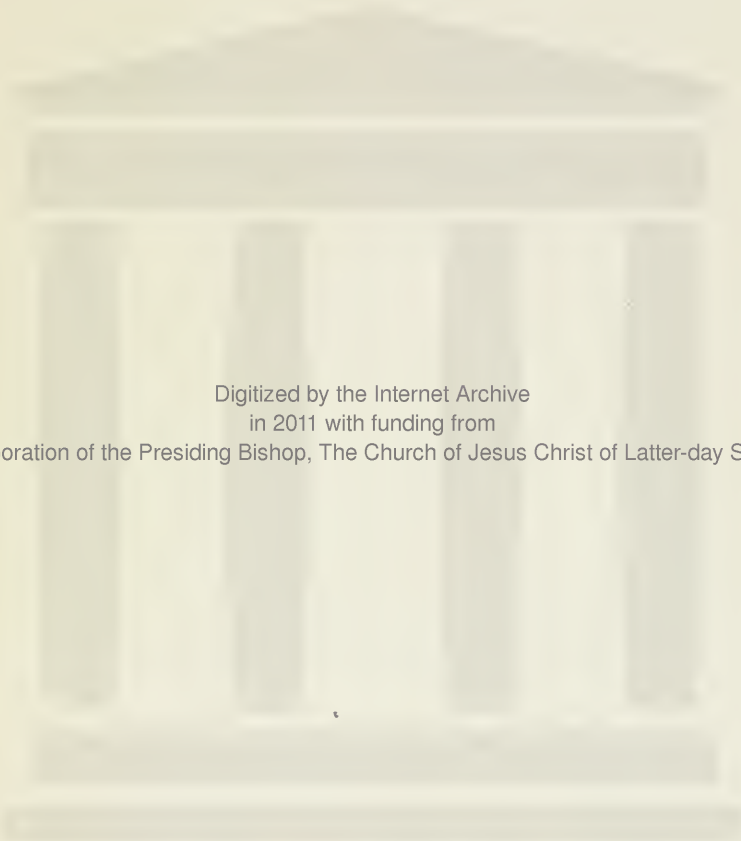
Bij het doorlezen van het verslag moet in aanmerking genomen worden dat het verslag geen statistiek is over een periode van 12 maanden als gewoonlijk het geval is, maar het alleen de werkzaamheden van 11 maanden van het jaar 1922 weergeeft. Door omstandigheden moesten de jaarlijksche rapporten aan het einde van de maand November opgemaakt worden.

Mogen de volgende verslagen steeds een toename van meer en betere resultaten aantoonen, zooals dit, al rapporteert het maar de werkzaamheden van 11 maanden, het voorgaande overtreft, en het werk des Heeren groeien en bloeien in dit gedeelte van Zijn wijngaard.

STATISTIEK VERSLAG

van de Nederlandsch-Belgische Zending voor het jaar 1922.

CONFERENTIËN.	CONFERENTIE- PRESIDENTIËN.	Gem. aantal Zendingen				Leden	Kinderen onder 8 jaar oud	Totaal aantal zielen	Gedoopt	Afgesneden Overleden	Huizen van vreemdelingen bezocht met tractaten	Binnen genoodigd	Evangeliegesprekken	Traktaten uitgedeeld	Brochures verspreid	Boeken van Mormon verspreid	Andere Standaard- Kerkboeken verspreid	Vergaderingen gehouden	Onderzoekers bezocht		
		Ouderlingen	Priesters	Leeraars	Diakenen																
Amsterdam	{ A. Barendregt . J. Vreeken H. Boekweg . . . }	9	8	16	14	21	822	77	899	40	—	1	34176	404	2772	52497	7535	81	23	1014	1091
Arnhem	S. R. Carpenter.	3	—	4	2	8	213	42	255	6	—	2	11672	88	877	14189	664	12	16	221	324
Groningen	{ A. Westra H. Boekweg . . . B. de Vries . . . }	4	7	4	3	12	349	25	374	46	—	—	11096	215	1856	7952	2365	22	14	515	997
Liege	A. S. Nelson . . .	3	1	4	—	5	109	8	117	—	—	—	11365	187	994	14143	1622	37	33	273	632
Rotterdam	{ A. Dalebout . . . G. J. Kruibosch }	17	16	24	17	43	1503	203	1706	142	—	2	83657	399	6191	84565	2383	109	103	1364	2215
Zend.-Hoofdk.		3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Totaal		39	32	42	36	89	2906	355	3351	234	1	5	151966	1293	12690	173346	14569	261	189	3387	5259



Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from

Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints



FAMILIE JOHN P. LILLYWHITE

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE — ASSISTENT: C. ZAPPEY

VERSLAG VAN DE AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE.

Een bijzonder goed geslaagde conferentie werd den 3den en 4den Maart te Amsterdam gehouden.

Een speciale zendelingen-vergadering werd Zaterdagmiddag gehouden, waarin 33 zendelingen en de president der zending, John P. Lillywhite, tegenwoordig waren. Alle zendelingen gaven hun getuigenis van de waarachtigheid van het Evangelie, waarna president Lillywhite de aanwezigen toesprak en hen woorden van raad en onderwijzing gaf.

Aan den avond van denzelfden dag vergaderden de ambtenaren en ambtenaressen. Er werd geopend door het zingen van lied 65. Gebeden door ouderling John Visser van Leiden. Voortgezet door het zingen van lied 57. Hierna werden de verschillende verslagen uitgebracht, die ten duidelijkste den bloeienden toestand van de Amsterdamsche conferentie aantoonde.

Ouderling Hendrik Landwaard, president van de Amsterdamsche conferentie, en ouderling Gerrit J. Kruitbosch, president van de Rotterdamsche conferentie, spraken de vergaderden toe, hen aansporende om voorwaarts te gaan en een voorbeeld voor anderen te zijn.

President Lillywhite drukte zijn tevredenheid uit over de groote begeerten om Gods werk vooruit te helpen, die de ambtenaren en ambtenaressen van de Amsterdamsche conferentie bezielen en zoo duidelijk in hun verslagen uitkomen. Hij moedigde allen aan om het voorbeeld van dienstbaarheid dat Christus gezet had, na te volgen. Geëindigd werd door het zingen van lied 55 en de dankzegging werd uitgesproken door ouderling John Smeding van Groningen.

Zondagmorgen 10 uur zongen de vergaderden lied 38, waarna ouderling Martinus Groen van Den Haag een zegen afsmeekte. Het koor zong lied 66.

Ouderlingen Samuel R. Carpenter, conferentie-president van Arnhem, Royden E. Weight, secretaris der zending, Bowa de Vries, conferentie-president van Groningen en John de Brij van Amsterdam, behandelden den afval en de herstelling van het Evangelie,

de gaven en zegeningen die vandaag aan den mensch geschonken worden en één van hen sprak schoone woorden van dank en waardeering uit voor het edele werk, hetwelk president en zuster Lillywhite volbracht hadden gedurende den tijd dien zij in Holland doorgebracht hebben. In deze vergadering werden president en zuster Lillywhite elk een bouquet bloemen aangeboden. President Lillywhite sprak zijn dank daarover uit en beloofde Amsterdam nogmaals vóór zijn vertrek naar Zion te bezoeken. Nadat de tweede spreker gesproken had, zong het zangkoor op schoone wijze een Hollandsch loflied. Het koor zong daarna nog als slotzang een Engelschen lofzang. Dankzegging door ouderling Fred. van Wijnen van Groningen.

Zondagnamiddag 2 uur werd de vergadering aangevangen door het zingen van lied 1. Gebeden door Roelof Steenblik van Delft. Het koor zong een Hollandschen lofzang.

Ouderlingen Morris B. Ashton van Rotterdam, Heber G. Taylor van Schiedam, Barton J. Needham van Dordrecht, Leon C. Walton van Den Helder, Martinus Groen van Den Haag en John Visser van Leiden spraken over de persoonlijkheid van God en de eerste beginselen van het Evangelie.

Zuster Trouus Blok van Rotterdam zong een Engelsch loflied, ook werd in deze vergadering een kleine ingezegend. Als slotzang werd er een Hollandsch loflied door het koor gezongen, waarna de dankzegging door ouderling Herman Johnson van Rotterdam werd uitgesproken.

Zondagavond 7 uur was de zaal geheel gevuld. Gezongen werd lied 41. Het gebed werd uitgesproken door ouderling Bowa de Vries van Groningen. Het koor zong lied 43.

Zuster Lillian Lillywhite gaf een zeer sterke getuigenis van de waarheid van het Evangelie en drukte haar dankbaarheid uit een lid van de Kerk van Christus te zijn.

Ouderlingen Gerrit Kruitbosch, conferentie-president van Rotterdam, Hendrik Landwaard, de leider der conferentie, en zendings-president John P. Lillywhite waren de sprekers in deze vergadering. De herstelling van het Evangelie en het werk voor de dooden werd besproken. President Lillywhite zeide o.a. : „Het moet zonderling zijn om iemand te hooren verklaren dat God wederom heeft gesproken van den hemel en mannen uitzendt om in Zijn naam te handelen gelijk Hij deed in de dagen van ouds. Ik geef u toe, dat er honderden godsdiensten gepredikt worden, maar slechts één kan het Evangelie van den Zaligmaker zijn. Denkt gij dat het Gode welgevallig is dat zoovele verschillende wegen aangegeven worden als de weg naar het hemelrijk? Er was maar één Jezus Christus en Hij verkondigde maar één plan tot zaligheid, één Evangelie waardoor het menschedom terug in de tegenwoordigheid van God kon keeren. God heeft nimmer den mensch het recht gegeven om zichzelf te roepen voor het werk der bediening, maar heeft hem

te allen tijde verordineerd om in Zijn naam handelend op te treden. Er was en is maar één geloof, één doop, één Vader van ons allen en Hij verwacht dezelfde gehoorzaamheid nu, als die Hij in de dagen van ouds gebod. Zijt gij gewillig om de woorden van Jezus en Zijne Apostelen aan te nemen inplaats van de woorden en geboden van uw hedendaagsche predikers? Als eenig mensch tot u komt en niet dezelfde leer brengt als die welke gepredikt werd door den Meester en Zijn Apostelen, zijn zij vervloekt volgens Paulus zijn zendbrief aan de Galatiërs." President Lillywhite behandelde daarna op een zeer duidelijke en uitgebreide wijze de eerste beginselen van het Evangelie.

Het koor zong een Engelschen lofzang en ouderling Francis de Brij van Haarlem eindigde deze zoo voortreffelijk geslaagde conferentie door dankzegging.

Een woord van dank aan het Amsterdamsche zangkoor voor den schoonen zang, die het ten gehore bracht, is wel op zijn plaats.

OORSPRONG VAN DE „GEREORGANISEERDE KERK"

DE VRAAG VAN VERWERPING —
ZALIGHEID VOOR DE DOODEN.

(Vervolg).

In de notulen van 9 November worden wij ingelicht dat President Erastus H. Derby, één van de presidenten van dat quorum, zeide:

„Broeder Brigham adviseerde en raadde de heiligen aan om zich gereed te maken voor emigratie in Mei, 1846. Als hij (Derby) de rijkdommen van de geheele ratie bezat, zoude hij niet achter willen blijven als de Kerk de wildernis introk."

Onmiddellijk na deze opmerking stond Zenas H. Gurley op en zeide, zooals de notulen lezen, dat „Hij bevestigde hetgene dat gezegd was." Dat is, dat ook hij liever de rijkdommen van de geheele natie wilde verzaken dan te falen om met de Kerk de wildernis in te trekken. Voortgaande met zijn opmerkingen, zeide hij:

„Kleine prototypes van groote nationale gebeurtenissen werden op bevel van God gegeven door de profeten van ouds en dergelijken zouden mogelijk heden ten dage te onderscheiden geven wat God voornemens is om op de aarde te doen.*** Zekere karakters zijn verkoren voor de grondlegging der wereld om zekere doeleinden op de aarde te vervullen, hoewel geroepen, als zij waren, van alle natiën, tongen en rangen.*** De orde van Maçonnerie is schandelijk onteert door het volk van Hancock, maar de beloften en verbintenissen van de Heiligen der Laatste Dagen zouden, als zij door het volk nagekomen werden, hen tot tronen, heerschappij en macht verhoogen."

Dit was in betrekking tot tempelwerk. Op den 21sten December 1845 zeide hij:

„Hij herdacht met klem de woorden van de eerste presidenten van de zeventig: dat wij zoo zouden leven, zoodat er geen beschuldigingen tegen ons ingebracht kunnen worden. Enkele jaren geleden waren de mannen, welke hooge plaatsen in de Kerk bekleeden (de Twaalven) evenzoo klein als wij zijn. Zij verwierven hun verhooging door geduldige onderwerping aan recht, en door op hun eigen zaken te letten.*** Er zijn vele jonge mannen in dit quorum, die in staat zijn om een grooten afstand te reizen. Gij zult geroepen worden om zulks te doen, alzoo om uwe tempelverordeningen (endowment) te ontvangen. Zijt altoos nederig en bewaart den geest van onderwijzing. De wilg buigt altoos in de bries en toech staat hij hecht met zijn wortelen. Ofsehoon velen de Kerk verlaten hebben” — nu herinner dit — „TOCH groeit zij zoo vlug aan als ooit te voren, en toont de wereld juist zulk een gehechtheid en overéénstemming aan het eeuwig plan van Jehova aan als het ooit te voren deed.”

Dit klinkt niet alsof er een afval of een ontbinding van de Kerk bestond, wel? En dit is de getuigenis, die Zenas H. Gurley gaf vóór hij de Kerk verliet. Wederom op 3 Januari 1846 zeggen de notulen:

„Zenas H. Gurley breidde uit over het onderwerp van het mildelijk schenken aan Kerk-benoodigdheden. God zeide hij, heeft het plan van zaligheid zoo gevormd, dat als wij verlost voor Hem willen verschijnen en Zijn goedkeuring wegdragen, wij alles op moeten offeren wat wij bezitten.*** Hij gevoelde vervuld met den Geest. Over den koers, dien de Kerk volgt, is gesproken geworden door Jezus Christus en de heilige profeten van ouds.”

Hier is zijn goedkeuring aan den koers dien de Kerk volgde, en op 10 Januari 1846:

„Zenas H. Gurley stond op en zeide dat de presidenten van het quorum hun tempelverordeningen (endowment) hadden ontvangen.”

Vervolgens zeide hij — let op, hij was één van die presidenten:

„Hij merkte op dat een buitengewone uitstorting van den Heiligen Geest opmerkenswaardig was. Hij gevoelde dat de leden van het quorum hun tempelverordeningen (endowment) zouden moeten ontvangen. Dat de Kerk-autoriteiten en het quorum van Zeventig opvolgend de menschen, die in de tempelverordeningen (endowment) werkzaam zijn, ieder een dag zouden verstreken en hij wenschte dat het quorum (het 21ste) zich van elke verplichting kweet.”

Het is interessant om te weten dat deze man en zijn vrouw hun tempelverordeningen (endowment) 6 Januari 1846 in den Tempel ontvingen. Hierboven is de getuigenis van Zenas H. Gurley in betrekking tot Tempel-plechtigheden, toen hij in zijn volle lidmaatschap in de Kerk stond en den geest van zijn roeping bezat. Te dien tijde verklaarde hij nadrukkelijk, dat de Geest van God gedurende die gelegenheid op een buitengewone wijze uitgestort werd.

Als dat waar is en hij er toen van kon getuigen, kunnen er niet zulke erge slechte dingen in deze heerlijke voorrechten zijn, waarvan hij getuigde. In later jaren toen hij den geest van het Evangelie verloren had en het werk, hetwelk hij eertijds ondersteunde, bevocht, verwierp hij met bitterheid deze heilige verordeningen, die hij op deze gelegenheid bekrachtigde. Het is zijn eerste getuigenis die consequent is.

Den 17den Januari 1846, zeggen de notulen:

„President Zenas H. Gurley stond op en zeide: *** Het onderwerp dat voor behandeling voor de vergadering was, was het regelen van een gave ten bate voor de Priesterschap, dewelke in den Tempel werkzaam was. (Niet aan den Tempel, maar in den Tempel). Hij merkte in schoone woorden op, dat zijn en dezen raad's bedoeling was om het 21ste quorum te verhoogen en het quorum zoude de gunsten van ondersteuning en invloed voor zijn welvaren, wederkeerig beantwoorden.”

En op den 25sten van dezelfde maand:

„President Zenas H. Gurley stond op en zeide dat het onderwerp voor behandeling voor de vergadering was om personen te kiezen om hun tempelverordeningen (endowment) te ontvangen. Hij had de instructie ontvangen om 10 of 12 uit te kiezen om den Tempel in te gaan. Hij wenschte dat de broederen niet zouden denken dat het partijdigheid was om deze keuze te maken. Het meest belangrijke punt dat te overwegen was, was om gehoorzaamheid te leeren. Dit beginsel werd geleerd door Jezus Christus.”

Dan riep hij de namen van de broeders voor dat doel af en voortgaande zeide hij:

„De heiligen die door de beproevingen van de Kerk gepasseerd zijn, waren over 't algemeen geworteld en gegrond in liefde en bezitten een getuigenis in hunne harten, anders zouden zij niet met de Kerk verbleven hebben.”

En ik zeg amen daarop. Ik wensch met geheel mijn ziel, voor zijn eigen bestwil, dat Zenas H. Gurley één van deze was geweest, want het was 10 dagen nadat hij deze uiting maakte, dat de uittocht vanuit Nauvoo begon, en dit is de laatste aanhaling, die wij bezitten van Zenas H. Gurley, terwijl hij met de Kerk verbonden was! Wat gebeurde met hem? „Omdat hij geen wortel had, is hij verdord.”

(Wordt vervolgd).

ONTBOEZEMING.

De volgende tragische ontboezeming van ds. J. H. Gunning J. Hz. leest men in P n i ë l:

„Heel onze „Vaderlandsche” Kerk schijnt mij één groote leugen toe. Wij hebben de gedaante van een kerk, maar het wezen missen wij. Wij zijn een mengsel van de meest uiteenlopende menschen,

instellingen, denkbeelden, ceremoniën, een bureaucratisch geregeerde bonte schare, waar vuur en water, ja en neen in vrede, ja, maar in vrede van het kerkhof, bijeen zijn. In de eene Gemeente predikt men, dat Christus waarachtig God is en door Zijn heilig offer de zonde der menschheid gedragen heeft, in de andere dat deze Christus een gemoedelijke dweper, of een fantasie van overspannen falsarissen is, en dat er nooit anders dan een zekere (voorts onbekende) Jezus geleefd heeft, een braaf en edel mensch, die een jammerlijken marteldood is gestorven; en weer anderen zeggen, dat hun wetenschap klaarlijk bewijst, dat zulk een persoon nimmer geleefd heeft.

Al die menschen onderhouden een geweldig groot lichaam, dat zij „Kerk” noemen, hetwelk „Huis des Heeren” beteekent, maar dat met den Heer, Dien zij zeggen te eeren, al bitter weinig te maken heeft. Het is een kostbaar, ingewikkeld, wereldsch instituut, dat met de grootste moeite, niet zonder de hulp van den Staat en niet zonder offervaardigheid van betrekkelijk weinigen (als men let op de honderdduizenden, die er officiëel toe behooren) wordt in stand gehouden en wat er op de been wordt gehouden door een bestuursorganisatie, die sedert meer dan 100 jaren aan het werk is om dat logge, groote, geestelooze lichaam een soort van orde en tamheid in te blazen, in te reglementeeren, die waarlijk in lijnrechten strijd verkeert met het E'vangelie, dat zij toch meent te dienen.

Jaarlijks treden enkele of meer jonge menschen tot onze kerk toe na een „aanneming”, die toch grootendeels een onwaarheid is, komen (nog niet eens allen) één enkelen keer aan het Avondmaal en staan verder — als ze tén minste mannen zijn — op het lidmatenboek, om een voortdurende bron van partijschap en onheilig gekonkel te vormen, wanneer ze als stemgerechtigden worden opgeroepen. Of ze ook nooit in de kerk komen, of ze om God noch Zijn gebod geven, of ze de wonderlijkste en onschriftuurlijkste denkbeelden koesteren — ze zijn „lidmaten” en hebben als zoodanig hun „rechten”. De historie der kiescolleges is over het algemeen een schandaalkroniek, die de slechtste van de wereld evenaart. En dat heet dan alles arbeid in de Kerk van Christus!

„Waarom gaat gij dan niet henen, hoor ik mij al toeroepen, indien gij dan uw kerk zoo slecht vindt?”

Ik antwoord u: waar moet ik henen?

Zoolang God er mij niet uitroept of de kerkelijke besturen er mij niet uitzetten, blijf ik er in, óók al omdat ik niet weet wáár ik elders een toevlucht zou kunnen vinden en een zóó rekbare band als die der Ned. Herv. Kerk belemmert ook de vrijheid maar zeer, zeer weinig. Men kan in haar alles zijn, van Godloochenaar tot kerkist in het quadrat toe, men kan in haar óók nog den Christus belijden en de broederschap liefhebben.

(Overgenomen uit „R'damsch Nieuwsblad”).

Uit ons eigen Zendingsveld.

Zondag 11 Maart werd er te Delft een speciale vergadering gehouden in de zaal „De Doele”. Meer dan honderd personen luisterden voor bijna twee uren aandachtig naar de volgende sprekers: ouderlingen Johannes Noorlander, Roelof Steenblik en Gerrit J. Kruitbosch, die de beginselen van „De leer van Christus” bespraken. Het Schiedamsche zangkoor onder leiding van broeder P. Romeijn, was speciaal voor dat doel naar Delft gekomen en luisterde door het zingen van schoone liederen de vergadering op, hetwelk zeer gewaardeerd werd. Zonder twijfel zal deze vergadering haar goede gevolgen en resultaten bewijzen.

Zaterdag 17 Maart werd te Apeldoorn een groote openbare vergadering gehouden. Er was als volgt geadverteerd geworden: Wilt U de W a a r h e i d weten van de Mormonen en het Mormonisme? Heeren, die in Amerika geweest zijn, zullen U de w a a r h e i d vertellen omtrent dat volk; en hun G e l o o f en Z e d e n zullen b l o o t g e l e g d worden. Ouderlingen Samuel R. Carpenter en Royden E. Weight spraken tot de groote schare, die opgekomen was om naar de heeren, die uit Amerika gekomen waren, te luisteren.

Zendelingen zijn nu voor goed in Apeldoorn geplaatst en hun adres is: 2de Wormenscheweg 13, Apeldoorn.

Conferentie-president Hendrik Landwaard van Amsterdam schrijft: Wij hielden een schoone doop-vergadering Maandag 26 Februari te Haarlem. Velen waren aanwezig, waaronder dominee Bakels en Kannegieter van de Doopsgezinde Kerk, alzoo twee rustende predikanten. De doop geschiedde met de meeste plechtigheid en onder de grootste stilte en eerbied. Onze zendingen voerden een aangenaam gesprek met deze predikanten na afloop van de vergadering.

(Een verslag van deze doop-vergadering was te vinden in de aflevering van „De Ster” van 15 Maart, overgenomen uit de „Nieuwe Rotterdamsche Courant”. Red.).

Conferentie aankondiging.

De groote Groningsche conferentie zal Zaterdag 14 en Zondag 15 April gehouden worden.

Zaterdagmiddag 3 uur, zendelingen-vergadering; Zaterdagavond 8 uur, ambtenaren- en ambtenaressen-vergadering. Alle leden worden uitgenoodigd om deze vergadering bij te wonen.

Zondagmorgen 10 uur, groote openbare vergadering; Zondagmiddag 2 uur, groote openbare vergadering; Zondagavond 7 uur, groote openbare vergadering. Zaal Schuitediep.

Ingeval de avondvergadering in een andere zaal gehouden zal worden, zal zulks in de morgenvergadering bekend gemaakt worden.

Aangekomen.

Uit Zion is aangekomen en in de Groningsche conferentie geplaatst ouderling John Borger.

Overleden.

Te Schiedam is 27 Februari overleden zuster Wilhelmina Hoogerwerf, echtgenoot van broeder Dirk Hoogerwerf en dochter van Johannes den Boer en Johanna Margaretha Schildwacht. Zuster Hoogerwerf werd den 27sten Januari 1877 te Schiedam geboren en den 20sten Mei 1922 door ouderling Hyrum Dallinga gedoopt. Bevestigd op denzelfden dag door ouderling Cornelis de Jong. Veel heeft de overledene gedurende haar ziekbed geleden, maar zonder twijfel is zij nu naar een oord vertrokken waar zij zich verheugt in het feit dat zij het herstellde Evangelie van den Zoon van God heeft mogen hooren en aannemen, zoo kort voor zij het aardsche met het eeuwige verwisselde. Voor de achtergeblevenen en voor ons allen is het een aansporing om voorwaarts te gaan en zoo te leven om eenmaal het weerzien een gelukkig weerzien te maken en zoo te wandelen dat de Heilige Geest ons moge vertroosten in het verlies van een onzer geliefden en ons nabij kan zijn door de zware wederwaardigheden van het leven. Wij bidden God den Vader, broeder Hoogerwerf en zijn familie nabij te zijn en hem te ondersteunen ter rechter en ter linker.

Wij ontvingen een schrijven vanuit Amerika van zuster Johanna Graven, dat haar echtgenoot Piet Jacobus Graven den 8sten Januari te Ogden, Utah, is overleden. Broeder Graven werd 16 Augustus 1867 te Schiedam geboren en was de zoon van Johannes J. Graven en Margarete Crabdan. Hij werd door ouderling E. Neuteboom den 15den April 1893 gedoopt en bevestigd. Broeder Graven volbracht een eervolle driejarige zending in Holland vóór hij optrok naar Zion.

INHOUD.

Afscheidsgroet blz. 97 Het Statistiek Verslag . . . „ 103 Verslag van de Amsterdam sche Conferentie „ 105 Oorsprong van de „Gereor- ganiseerde Kerk” „ 107		Ontboezeming blz. 109 Uit ons eigen Zendingsveld „ 111 Conferentie aankondiging . . „ 111 Aangekomen „ 112 Overleden „ 112
---	--	--

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.